

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 354

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 aprilie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
95.	— Lege privind adoptarea unor măsuri în domeniul finanțării învățământului	2
354.	— Decret pentru promulgarea Legii privind adoptarea unor măsuri în domeniul finanțării învățământului.....	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 743 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în integralitatea sa	3–10
	Decizia nr. 56 din 13 februarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă	11–13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
223.	— Hotărâre pentru modificarea unor acte normative privind aplicarea unor documente de cooperare bilaterală în domeniul regimului frontierei de stat	14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
590.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea modelului de contract de vânzare a cerealelor.....	15–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind adoptarea unor măsuri în domeniul finanțării învățământului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — (1) Începând cu anul 2018, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației Naționale, se asigură fondurile necesare pentru executarea hotărârilor judecătorești devenite executorii până la 31 decembrie 2017, având ca obiect acordarea de daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii prin care s-au acordat drepturi salariale personalului din învățământ.

(2) Plata sumelor rămase restante, prevăzute prin hotărârile judecătorești prevăzute la alin. (1), se va realiza astfel:

- a) în anul 2018 se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;
- b) în anul 2019 se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;
- c) în anul 2020 se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;
- d) în anul 2021 se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;
- e) în anul 2022 se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.

(3) În vederea calculării și plății sumelor reprezentând daunele-interese moratorii prevăzute la alin. (1), Ministerul Educației Naționale aprobă metodologia de calcul al acestora, prin ordin al ministrului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative la nivel de sector de activitate învățământ.

(4) Fondurile aprobate pentru plata daunelor-interese moratorii se repartizează de către Ministerul Educației Naționale inspectoratelor școlare, în vederea repartizării pe unități de învățământ.

(5) Sumele reprezentând daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale, acordate prin hotărâri judecătorești devenite executorii după data de 1 ianuarie 2018, se achită de la bugetul de stat, eșalonat în 5 ani de la data titlului executoriu. Prevederile alin. (2)—(4) se aplică în mod corespunzător.

Art. 2. — Pentru instituțiile de învățământ superior de stat, plata diferențelor salariale câștigate prin hotărâri judecătorești,

plata daunelor-interese moratorii și a sumelor prevăzute de Legea nr. 85/2016 privind plata diferențelor salariale convenite personalului didactic din învățământul de stat pentru perioada octombrie 2008—13 mai 2011 se suportă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Educației Naționale.

Art. 3. — Costurile salariale directe din contractele de cercetare științifică, inclusiv cele derulate prin Academia Română, din contractele finanțate din fonduri europene sunt aceleași cu cele din contractele de finanțare încheiate din fonduri bugetare. Plafoanele în baza cărora se calculează costurile salariale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 4. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 205 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, studenții înmatriculați la forma de învățământ cu frecvență — licență, master, doctorat — în instituțiile de învățământ superior acreditate, indiferent de vârstă, beneficiază de gratuitate la transportul feroviar intern.

(2) Instituțiile de învățământ superior acreditate poartă responsabilitatea legală asupra distribuirii legitimațiilor de student pentru gratuitate la transport, precum și asupra eliberării adevărurilor care să ateste calitatea de student.

Art. 5. — Participarea la conferințe științifice, workshopuri, congrese și expoziții a cadrelor didactice și cercetătorilor științifici este exceptată de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 26/2012 privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 16/2013, cu modificările ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

PETRU-GABRIEL VLASE

București, 20 aprilie 2018.

Nr. 95.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ADRIAN ȚUȚUIANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**pentru promulgarea Legii privind adoptarea unor măsuri în domeniul finanțării învățământului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind adoptarea unor măsuri în domeniul finanțării învățământului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 20 aprilie 2018.

Nr. 354.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 743**

din 23 noiembrie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016
privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor
asumate prin credite, în integralitatea sa**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Prin Încheierea din 21 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.957/180/2016, Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, și în special ale art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din acest act normativ, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.405D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 1.439D/2016, nr. 1.462D/2016, nr. 1.469D/2016, nr. 1.470D/2016, nr. 1.483D/2016, nr. 1.487D/2016, nr. 1.567D/2016, nr. 1.574D/2016, nr. 1.602D/2016, nr. 1.689D/2016, nr. 1.691D/2016, nr. 1.885D/2016, nr. 1.910D/2016, nr. 1.912D/2016, nr. 1.940D/2016, nr. 1.961D/2016 și nr. 1.980D/2016, având un obiect similar al excepției de neconstituționalitate. Excepția a fost ridicată de Societatea ERB NEW Europe Funding II B.V. din Olanda în Dosarul nr. 4.840/190/2016 al Judecătoria Bistrița — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din București în Dosarul nr. 9.474/280/2016 al Judecătoria Pitești — Secția civilă, de Societatea ING BANK Sucursala București în Dosarul nr. 14.093/212/2016/a1 al Judecătoria Constanța — Secția civilă, de Societatea Banc Post — S.A. din București în Dosarul nr. 17.464/212/2016/a1 al Judecătoria Constanța — Secția civilă, de Societatea Banca Comercială INTESA SAOPAULO ROMANIA în Dosarul nr. 918/310/2016 al Judecătoria Sinaia, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 7.971/193/2016 al Judecătoria Botoșani — Secția civilă, de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 1.274/239/2016 al Judecătoria Hârlău, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj în Dosarul nr. 6.764/288/2016 al Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 13.764/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea BANCA TRANSILVANIA — S.A. din Cluj-Napoca, sucursala Otopeni, în Dosarul nr. 8.740/94/2016 al Judecătoria Bufta — Secția civilă, de Societatea BANCA TRANSILVANIA — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 8.878/196/2016 al Judecătoria Brăila — Secția civilă, de Societatea PIRAEUS BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 14.052/212/2016/a1 al Judecătoria

Constanța — Secția civilă, de Societatea PIRAEUS BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 12.353/197/2016 al Judecătoria Brașov, de Societatea PIRAEUS BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 14.696/325/2016 al Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă, de Societatea ALPHA BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 22.673/245/2016 al Judecătoria Iași — Secția civilă, de Societatea BANCA ROMÂNEASCĂ — S.A. din București în Dosarul nr. 7.477/1.748/2016 al Judecătoria Cornetu și de către Societatea PIRAEUS BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 4.144/204/2016 al Judecătoria Câmpina.

4. La apelul nominal, în Dosarul nr. 1.602D/2016, se prezintă, personal, partea Ioana Badea, iar în Dosarul nr. 1.910D/2016 răspunde, pentru Societatea Piraeus Bank România — S.A., avocatul Cristian Miteșcu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că în dosarele Curții Constituționale nr. 1.470D/2016 și nr. 1.980D/2016, părțile Alin Cristian Ionescu și, respectiv, Elena Schfetz au depus note scrise prin care, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, solicită respingerea excepțiilor de neconstituționalitate. De asemenea, învederează faptul că, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.940D/2016, Societatea Alpha Bank România — S.A. a depus note de ședință prin care solicită să se ia act de cererea sa de renunțare la judecarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.

6. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a cererii de renunțare la judecarea excepției de neconstituționalitate.

7. Curtea, având în vedere prevederile art. 55 din Legea nr. 47/1992, respinge cererea de renunțare la judecarea excepției.

8. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.405D/2016, nr. 1.439D/2016, nr. 1.462D/2016, nr. 1.469D/2016, nr. 1.470D/2016, nr. 1.483D/2016, nr. 1.487D/2016, nr. 1.567D/2016, nr. 1.574D/2016, nr. 1.602D/2016, nr. 1.689D/2016, nr. 1.691D/2016, nr. 1.885D/2016, nr. 1.910D/2016, nr. 1.912D/2016, nr. 1.940D/2016, nr. 1.961D/2016 și nr. 1.980D/2016, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

9. Reprezentantul Ministerului Public și părțile prezente sunt de acord cu conexarea dosarelor.

10. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.439D/2016, nr. 1.462D/2016, nr. 1.469D/2016, nr. 1.470D/2016, nr. 1.483D/2016, nr. 1.487D/2016, nr. 1.567D/2016, nr. 1.574D/2016, nr. 1.602D/2016, nr. 1.689D/2016, nr. 1.691D/2016, nr. 1.885D/2016, nr. 1.910D/2016, nr. 1.912D/2016, nr. 1.940D/2016, nr. 1.961D/2016 și nr. 1.980D/2016 la Dosarul nr. 1.405D/2016, care este primul înregistrat.

11. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părții prezente, Ioana Badea, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care depune concluzii scrise la dosar.

12. Reprezentantul legal al Piraeus Bank România — S.A., avocatul Cristian Mitescu, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate și arată, în esență, că prevederile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016 raportat la art. 11 din această lege, contravin principiului securității raporturilor juridice, dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, precum și celor ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Arată că, prin aplicarea art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, legiuitorul nu a respectat principiul proporționalității măsurii față de scopul urmărit, respectiv nu a fost realizat un just echilibru între interesul de a-i proteja pe consumatorii care în mod obiectiv nu pot să plătească și dreptul fundamental de proprietate al băncii. Menționează faptul că Legea nr. 77/2016 ar fi trebuit să prevadă ca o instanță de judecată să poată verifica o anumită aparență a existenței imprevizunii pentru a opera o suspendare a executării obligațiilor. Or, aceste prevederi criticate permit suspendarea executării obligațiilor de către debitori pentru o perioadă îndelungată de timp, într-o manieră discreționară, golind, astfel, de conținut dreptul de proprietate al băncii. În susținerea neconstituționalității prevederilor criticate din Legea nr. 77/2016 depune note scrise la dosar.

13. Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, având în vedere soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016. Referitor la celelalte prevederi criticate din acest act normativ invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin deciziile nr. 639 din 27 octombrie 2016, nr. 15 din 17 ianuarie 2017 și nr. 95 din 28 februarie 2017, sens în care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a celorlalte prevederi din Legea nr. 77/2016.

14. În ceea ce privește măsura suspendării temporare a plăților rezultate din contractul de credit, instituită prin art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016, reprezentantul Ministerului Public arată că această măsură este ulterioară contractului și se supune legii la momentul în care ea este invocată, deci în baza Legii nr. 77/2016, astfel încât această reglementare legală nu operează nicio retroactivitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

15. Prin Încheierea din 21 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.957/180/2016, **Judecătoria Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, în special ale art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.405D/2016.

16. Prin Încheierea din 28 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.840/190/2016, **Judecătoria Bistrița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.439D/2016.

17. Prin Încheierea din 19 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 9.474/280/2016, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4), (5) și (6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.462D/2016.

18. Prin Încheierea nr. 10.048 din 18 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.093/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.469D/2016.

19. Prin Încheierea nr. 10.049 din 18 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.464/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.470D/2016.

20. Prin Încheierea din 2 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 918/310/2016, **Judecătoria Sinaia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.483D/2016.

21. Prin Încheierea din 30 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.971/193/2016, **Judecătoria Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.487D/2016.

22. Prin Încheierea din 23 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.274/239/2016, **Judecătoria Hârlău a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.567D/2016.

23. Prin Încheierea din 10 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.764/288/2016, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, în special ale art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8, art. 10 și art. 11 din acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.574D/2016.

24. Prin Încheierea din 11 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.764/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.602D/2016.

25. Prin Încheierea din 26 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.740/94/2016, **Judecătoria Buftea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.689D/2016.

26. Prin Încheierea din 7 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.878/196/2016, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea**

nr. 77/2016. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.691D/2016.

27. Prin Încheierea nr. 13.234 din 14 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.052/212/2016/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, în special ale art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.885D/2016.

28. Prin Încheierea din 2 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 12.353/197/2016, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în ansamblul său.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.910D/2016.

29. Prin Încheierea din 23 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 14.696/325/2016, **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.912D/2016.

30. Prin Încheierea din 19 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 22.673/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8, art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.940D/2016.

31. Prin Încheierea din 11 august 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.477/1.748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.961D/2016.

32. Prin Încheierea din 22 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.144/204/2016, **Judecătoria Câmpina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, în special ale art. 3, art. 4, art. 5 alin. (3), art. 8 alin. (5) și art. 11 din acest act normativ.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.980D/2016.

33. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București, de Societatea ERB NEW Europe Funding II B.V. din Olanda, de Societatea Banca Transilvania — S.A., de Societatea ING BANK Sucursala București, de Societatea Banc Post — S.A. din București, de Societatea Banca Comercială INTESA SAOPAULO ROMANIA, de Societatea PIRAEUS BANK ROMÂNIA — S.A. din București, de Societatea ALPHA BANK ROMÂNIA — S.A. din București, precum și de către Societatea BANCA ROMÂNEASCĂ — S.A. din București, în cauze având ca obiect Legea nr. 77/2016.

34. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autorii acesteia susțin că legiuitorul intervine asupra unor raporturi juridice consfințite prin hotărâri judecătorești care se bucură de autoritate de lucru judecat. Aceștia arată, astfel, că prin reglementarea cuprinsă în art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 s-a încălcat autoritatea de lucru judecat a hotărârilor judecătorești prin care au fost respinse acțiunile în constatarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale sau prin care au fost respinse contestații la executare formulate în procedura executării silit.

35. Se arată, în esență, că sunt încălcate principiile previzibilității și accesibilității legii, întrucât se impune creditorului ipotekar să accepte bunul în orice condiții, cu efect liberatoriu,

sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei hotărâri judecătorești care să confirme transferul dreptului de proprietate în patrimoniul său. Susține, astfel, că legiuitorul modifică destinația bunului, afectat inițial garantării executării unui contract de credit, în bun ce servește ca mijloc de plată cu efect liberatoriu. În plus, Legea nr. 77/2016 nu menține, pe întreaga perioadă a derulării contractului de credit, efectele prevăzute de părți sau care ar fi putut fi prevăzute la încheierea acestuia.

36. Autorii excepției menționează că art. 3 din Legea nr. 77/2016 dispune că dispozițiile sale derogă de la Codul civil, fără a se indica, însă, expres textul/articolul de la care se derogă. În sfârșit, întrucât regimul juridic general al proprietății trebuie să fie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, și dispozițiile derogatorii de la acest regim trebuie să fie reglementate tot prin lege organică, ceea ce nu s-a întâmplat în cazul Legii nr. 77/2016.

37. De asemenea se apreciază că prevederile art. 3, 4, 6, 7, 8 din Legea nr. 77/2016 contravin exigențelor de calitate a legii, stabilității juridice și respectării drepturilor dobândite și a intereselor legitime. Se arată că modificarea/reșezarea riscurilor asumate prin contract sau chiar modificarea prețului agreeat de părți nu poate avea loc printr-o ingerință a legiuitorului în economia contractului, ci doar în ipoteze excepționale, de rupere a echilibrului contractual, ce trebuie analizate pentru fiecare contract în parte de către instanța judecătorească. Tot în acest context se arată că art. 7 din lege stabilește o procedură antinomică Codului de procedură civilă, iar prin art. 8 din lege se încalcă principiul securității raporturilor juridice, al legalității și al statului de drept. Se mai arată că previzibilitatea impunea menținerea aceluiași efecte ale contractului de credit cu cele pe care părțile le-au prevăzut sau ar fi putut în mod rezonabil să le prevadă la momentul încheierii contractului, or, transformarea bunului din garanție imobiliară în mijloc de plată cu efect liberatoriu pe parcursul derulării contractului de credit, fără acordul creditorului, încalcă accesibilitatea și previzibilitatea legii.

38. Cu privire la încălcarea art. 11 și 20 din Constituție autorii excepției arată că legea criticată nu respectă principiul securității juridice și cerințele de calitate a legii, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

39. Referitor la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție se arată că prin reglementarea cu titlu obligatoriu a mecanismului dării în plată în cazul contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a legii, legiuitorul a intervenit într-o situație juridică ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului de credit, drept care prevederile art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt neconstituționale. În același sens arată că principiul neretroactivității legii civile este încălcat atât timp cât se conferă debitorilor executați silit posibilitatea de a cere instanței constatarea ștergerii unor datorii rezultate din contracte de credit declarate scadente anticipat, cu mult înainte de intrarea în vigoare a legii. Mai mult, după darea în plată forțată a bunului imobil, creditorul trebuie să preia toate costurile de administrare, conservare, valorificare aferente proprietății, devenind în același timp și garant în favoarea debitorului în situația în care acesta a constituit garanții reale asupra imobilului sau alte sarcini, efecte inexistente la data încheierii contractului de credit. Astfel, legea nu face diferența între *facta praeterita*, *facta pendantia* și *facta futura*.

40. În ceea ce privește încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție se arată că, în urma ștergerii creanței ipotecare prin darea în plată a bunului imobil, creditorul respectiv nu va avea dreptul de urmărire asupra celorlalte bunuri din patrimoniul debitorului, față de ceilalți creditori ipotecari sau chirografari care nu au calitatea de instituție de credit, instituție financiară nebanară sau cesionar al acestora. Se mai precizează că

prevederile art. 1, art. 4 alin. (1), art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (4)—(6) din Legea nr. 77/2016 au un caracter discriminatoriu, întrucât se aplică numai consumatorilor care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 4 din lege, iar ceilalți consumatori nu se pot bucura de beneficiile acestui act normativ.

41. Cu privire la încălcarea art. 21 și art. 24 din Constituție se arată că art. 4 și 7 din Legea nr. 77/2016 dau dreptul debitorilor să schimbe obiectul, prețul, riscul contractului după bunul lor plac și în lipsa verificărilor prealabile privind îndeplinirea condițiilor obiective și subiective pentru aplicarea „protecției”. Se mai arată că art. 4 și art. 7 alin. (1) din lege limitează acțiunea creditorului de a contesta starea bunului dat în plată, culpa debitorului în diminuarea valorii bunului ipotecat sau starea de necesitate învederată de debitor, drept care nu se respectă cerințele accesului liber la justiție.

42. Cât privește încălcarea art. 44 și art. 136 alin. (5) din Constituție se apreciază că, prin efectul liberatoriu, constând în ștergerea creanței reziduale a băncii formată din diferența dintre soldul creditorului la momentul plății și valoarea imobilului, dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este iremediabil afectat, ceea ce duce la concluzia neconstituționalității art. 5 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 77/2016. De asemenea, pentru aceleași motive, apreciază că este neconstituțional și art. 8 alin. (5) din lege. Autorii excepției consideră că prin reglementarea criticată se încalcă atât dreptul de proprietate al băncii, cât și al creditorului cesionar, după caz, și se ajunge la pierderea dreptului de creanță avut împotriva împrumutatului/garanților, acesta fiind înlocuit cu un drept real asupra unui imobil care are o valoare incertă. Mai mult, se poate întâmpla ca bunul imobil să nu fie transmis în patrimoniul băncii liber de sarcini, nefiind reglementată nici măcar obligația de garantare a debitorului ce apelează la procedura dării în plată a imobilului. Se mai menționează faptul că, prin efectul art. 3 din Legea nr. 77/2016, banca este deposedată de un bun actual, respectiv dreptul de creanță născut în temeiul contractului de credit, iar prin Legea nr. 77/2016 se restrânge dreptul de proprietate privată, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

43. Referitor la încălcarea art. 45 din Constituție, autorii excepției de neconstituționalitate subliniază că libertatea contractuală a părților nu presupune doar libertatea acestora de a-și asuma obligații și de a dobândi drepturi, ci și libertatea de a-și asuma riscuri ale contractului, pe care trebuie să le respecte. Libertatea economică presupune un cadru economic caracterizat prin stabilitate, în care participanții pot stabili un preț al contractului prin negociere în funcție de condițiile de pe piață. Se susține, așadar, că Legea nr. 77/2016 restrânge libertatea contractuală, fără ca niciuna dintre justificările cuprinse la art. 53 din Constituție să existe.

44. Cu privire la încălcarea art. 53 alin. (2) din Constituție, autorii excepției apreciază că art. 3 și art. 4 din actul normativ criticat permit hazardul moral al liberării discreționare de datorie de către debitorii aflați în situații economico-financiare care nu sunt excepționale. Astfel, se permite modificarea discreționară a prețului contractului de către debitor, ceea ce reprezintă un stimulent pentru ca acesta să nu își execute obligațiile de plată a datoriei. Se mai indică faptul că legea nu urmărește un scop legitim, în sensul că vizează interese pur private, și nu cele generale, că adoptarea acesteia nu a fost necesară, existând la îndemâna părților contractante și alte mecanisme, precum cel al împrevizunii, și că legea nu asigură un just echilibru între interesele creditorului și al debitorului.

45. Cu privire la încălcarea art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție se arată că Legea nr. 77/2016, reglementând aspecte referitoare la proprietate, trebuia adoptată ca lege organică, și nu ordinară. Din moment ce legea criticată instituie

derogări de la Codul civil, lege organică, autorii excepției apreciază că și normele derogatorii trebuiau să fie adoptate tot prin lege organică.

46. Referitor la încălcarea art. 135 din Constituție se susține că prevederile art. 3, art. 4 alin. (2), art. 5, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (4)—(6), art. 8 și art. 10 din Legea nr. 77/2016 aduc atingere principiilor libertății contractuale, întrucât procedura dării în plată, deși ar fi trebuit să aibă un caracter consensual, este lăsată exclusiv la opțiunea debitorului, nefiind, astfel, necesar consimțământul creditorului. Mai mult, legea, în ansamblul său, favorizează comportamentul iresponsabil al consumatorilor care, la momentul încheierii contractului de credit, trebuiau să prevadă și riscurile acestuia cu privire la aprecierea/deprecierea monedei de schimb.

47. În fine, în ceea ce privește la încălcarea art. 148 din Constituție este invocat caracterul contrar al legii cu referire la Directiva 2014/17/UE și, în special, față de art. 43 alin. (1) al acesteia. Se arată astfel că legea criticată este contrară Directivei 2014/17/UE, aceasta din urmă reglementând într-un mod proporțional, adecvat și cu respectarea exigențelor principiului neretroactivității posibilitatea stingerii obligațiilor rezultate din contractele de credit prin darea în plată a bunului imobil. Se mai arată că, potrivit domeniului de reglementare a legii, aceasta se aplică și în cazul contractelor de credit de consum referitoare la bunuri imobile rezidențiale care intră în sfera de reglementare a Directivei 2014/17/UE. Potrivit art. 23 din Directiva 2014/17/UE, statele membre pot să reglementeze un cadru legal care să asigure cel puțin dreptul consumatorului de a converti contractul de credit într-o monedă alternativă, în condiții specificate sau să fie în vigoare alte aranjamente pentru a limita riscul ratei de schimb valutar. Cu toate acestea, în art. 23 alin. (5) din Directiva 2014/17/UE se prevede în mod clar că astfel de reglementări nu pot fi aplicate cu efect retroactiv. În același sens dispune și art. 43 din Directivă, dispozițiile fiind clare în sensul stabilirii aplicării lor doar pentru viitor, neputând fi aplicate cu efect retroactiv, ci doar contractelor de credit încheiate după data de 21 martie 2016. Din această perspectivă, autorii excepției apreciază că este evidentă contradicția dintre reglementarea europeană și cea națională.

48. **Judecătoria Bacău — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.405D/2016, **Judecătoria Sinaia**, în Dosarul nr. 1.483D/2016, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă**, în Dosarul 1.574D/2016, și **Judecătoria Cornetu**, în Dosarul nr. 1.961D/2016, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-au exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

49. **Judecătoria Bistrița — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.439D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 și art. 10 este neîntemeiată, iar în ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 din aceeași lege o apreciază ca fiind întemeiată.

50. **Judecătoria Pitești — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.462D/2016, **Judecătoria Botoșani — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.487D/2016, **Judecătoria Hârlău**, în Dosarul nr. 1.567D/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.602D/2016, **Judecătoria Buftea — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.689D/2016, **Judecătoria Brăila — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.691D/2016, **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.885D/2016, **Judecătoria Brașov**, în Dosarul nr. 1.910D/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.940D/2016, și **Judecătoria Câmpina**, în Dosarul nr. 1.980D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

51. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.469D/2016 și Dosarul nr. 1.470D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fiind de

analizat însă modalitatea concretă pe care Legea nr. 77/2016 o propune în legătură cu darea în plată a imobilelor ipotecate, din perspectiva existenței unei ingerințe asupra dreptului de opțiune al instituțiilor creditoare, a justificării acesteia în raport cu interesul consumatorilor și a proporționalității măsurii.

52. **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 1.912D/2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată, în ceea ce privește art. 11 din Legea nr. 77/2016, prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2).

53. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

54. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, înscrisurile depuse la dosare, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

55. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

56. Din examinarea dispozitivului încheierilor de sesizare și a criticilor formulate, Curtea observă că, pe lângă invocarea, în mod individual, a unor prevederi ale Legii nr. 77/2016, acest act normativ este criticat, în majoritatea cauzelor, în integralitatea sa. Așa fiind, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în integralitatea sa, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016.

57. **În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate**, prevederile Legii nr. 77/2016 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, alin. (4) [coroborat cu art. 126 alin. (1)] și alin. (5) care consacră principiul securității juridice, al previzibilității și accesibilității normei legale, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. m) referitor la regimul juridic al proprietății, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) care consacră inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii, art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederilor art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

58. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în prezentele cauze, în ceea ce privește o parte dintre prevederile legale criticate din Legea nr. 77/2016, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din prevederile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții*

dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”, precum și din prevederile art. 29 alin. (3) din aceeași lege, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Astfel, Curtea reține ca element comun situației de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat instanța de contencios constituțional în prezentele dosare că toate contractele de credit au fost încheiate înaintea intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011. Autorii excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil [„*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”] și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

59. De asemenea, faptul că toate contractele de credit ce fac obiectul cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestui articol, prevederile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, Curtea respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

60. În continuare, Curtea reține că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, s-a constatat că prevederile art. 11 teza întâi, raportate la cele ale art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor impreviziunii pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor impreviziunii, aceste prevederi de lege ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) — în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției. Totodată, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, paragraful 122, Curtea a constatat că sintagma „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 este neconstituțională. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Prin urmare, ținând cont de faptul că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, precitată, a fost pronunțată ulterior sesizării instanței constituționale în prezentele cauze, Curtea respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și din devalorizarea bunurilor imobile*” din art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016, precum și cea a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 3

teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3), (5), (6) și art. 8 alin. (1)—(4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.

61. Cu privire la art. 11 teza întâi raportat la art. 5 și art. 6 din Legea nr. 77/2016, Curtea constată că acesta reglementează procedura de derulare a dării în plată a imobilului ipotecat. Este de observat că art. 3 teza a doua a fixat regulile de drept substanțial subsumate principiului impreviziunii în contractele de credit, iar art. 5 și art. 6 din lege reglementează, în esență, procedura de urmat pentru aplicarea regulilor anterior menționate.

62. Cu privire la constituționalitatea art. 11 teza întâi raportat la art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat, în acest sens fiind Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, prin care Curtea a reținut că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a impreviziunii contractuale, legiuitorul, prin aceste prevederi din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific, prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexasă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotekar. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare.

63. În acest context, Curtea a reținut că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației de plată nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prezumate de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii impreviziunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 77/2016. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna debitorului un instrument juridic prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii impreviziunii. Ar fi fost de altfel nefiresc ca pe această perioadă contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că este una preprocesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit, prin adaptarea acestuia la noile condiții socioeconomice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admiterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada în care curge de termenul de formulare a contestației și a judecării, până la soluționarea definitivă a contestației, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexă acesteia.

64. În acest context, Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să

anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Din cele de mai sus, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a constatat că aceste prevederi legale reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs.

65. Astfel, Curtea a constatat că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun, în sensul art. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului operată prin textele de lege criticate urmărește un scop legitim, respectiv protecția consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și art. 970 din Codul civil din 1864. Așadar, scopul legitim urmărit se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente, iar suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat.

66. Așa fiind, Curtea a constatat că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională, în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi, atunci când în paradigma executării contractului intervine un aspect care ține de impreviziune. Curtea a constatat că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, respectiv la relația profesionist — consumator, în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere, apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauza care tranșează problema litigioasă dintre părți.

67. Cu privire la prevederile art. 11 teza întâi raportat la cele ale art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragrafele 44—49. Cu acel prilej, s-a arătat că mecanismul procedural reglementat de legiuitorul ordinar în vederea aplicării art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 are în vedere, ca și în cazul art. 8 alin. (1) din aceeași lege, două etape cu o semnificație deosebită în economia acesteia. Astfel, o primă etapă, obligatorie, se subsumează unei negocieri directe între părți și privește procedura notificării reglementate de art. 5 alin. (1) din lege, părțile putând, ele însele, să constate stingerea datoriei izvorâte din contractul de credit, prin darea în plată a imobilului.

Această etapă se aplică și trebuie parcursă indiferent că bunul imobil ipotecat a fost sau nu vândut în cadrul unei proceduri execuționale la data intrării în vigoare a legii. Cea de-a doua etapă, judiciară, facultativă prin natura sa, vizează intervenția instanțelor judecătorești la cererea debitorilor, în vederea aplicării Legii nr. 77/2016, respectiv constatarea stingerii datoriei izvorâte din contractul de credit. Astfel, debitorul obligațiilor de plată a sumelor de bani în cadrul unui contract de credit trebuie să parcurgă, în mod obligatoriu, prima etapă procedurală, în sensul ajungerii la un consens cu creditorul și al evitării, pe cât posibil, a intervenției în cadrul raporturilor contractuale a instanței judecătorești. Legiuitorul a reglementat acest mecanism procedural în două etape pentru a da posibilitatea încetării contractului, ca rezultat al acordului de voință al părților, fără intervenția instanțelor judecătorești, apelarea la forța de constrângere a statului realizându-se, în mod evident, numai atunci când părțile nu ajung la un consens.

68. Prin urmare, a apela direct la instanța judecătorească, cu nesocotirea primei etape, cea a notificării, echivalează cu caracterul inadmisibil al unei asemenea acțiuni promovate în temeiul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, instanțele judecătorești fiind în drept, în această ipoteză, să respingă ca atare acțiunea debitorului. Acesta a fost și sensul Deciziei nr. 639 din 27 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 12 ianuarie 2017, în care Curtea Constituțională a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, pe motiv că însăși acțiunea principală era inadmisibilă. Prin urmare, indiferent dacă bunul imobil constituit drept garanție pentru executarea contractului de credit a fost vândut anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, debitorul este obligat, din punct de vedere procedural, să parcurgă mai întâi etapa notificării și de abia după aceea să solicite concursul instanțelor judecătorești pentru constatarea stingerii datoriei.

69. În privința bunurilor imobile adjudecate anterior intrării în vigoare a legii, Curtea a constatat că legiuitorul ordinar a recurs la o ficțiune juridică, în sensul că datoriile rezultate din contractul de credit sunt considerate stinse, chiar dacă bunul imobil aferent garanției a fost vândut la un preț mai mic decât valoarea datoriei debitorului către instituția de credit. Practic, legiuitorul a apreciat, în contextul impreviziunii, că sumele de bani plătite în mod voluntar în executarea contractului, cele obținute din adjudecarea bunului, indiferent de data la care aceasta a avut loc, precum și, după caz, sumele rezultate din urmărirea silită a altor bunuri ale debitorului până la data formulării notificării acoperă valoarea datoriilor aferente contractului de credit. O asemenea ficțiune juridică, departe de a fi arbitrară, valorifică un element accesoriu al contractului de credit, ipoteca, definită, în cazul de față, ca fiind un drept real asupra unui bun imobil afectat restituirii sumei de bani împrumutate, și este de natură să asigure echilibrul contractual dintre părți în limitele riscului inerent unui contract de credit, eliminând din sfera raporturilor dintre debitor și creditor riscul supraadăugat. Prin urmare, Curtea a constatat că textul criticat nu încalcă art. 44 din Constituție, în măsura în care acesta este aplicat în condițiile intervenirii impreviziunii. În caz contrar, s-ar accepta, pe de o parte, ruina debitorului și îmbogățirea fără justă cauză a creditorului, contractul de credit nemaiputând constitui temeiul îmbogățirii acestuia, ci situația imprevizibilă intervenită, iar, pe de altă parte, s-ar crea o vădită inegalitate între debitorii care, având în vedere aceeași situație de impreviziune, au reușit să reziste acesteia pe un interval temporal mai extins sau mai restrâns. Or, acest criteriu, coroborat cu data intrării în vigoare

a legii, este unul artificial și arbitrar, întrucât impreviziunea trebuie evaluată în exclusivitate în funcție de echilibrul contractual dintre părți, fiind, așadar, o chestiune ce ține de dezechilibrarea prestațiilor la care acestea s-au obligat datorită unui element exterior conduitei lor a cărui amploare nu putea fi prevăzută. Așadar, stingerea datoriei prin darea în plată a imobilului ipotecat reprezintă o ficțiune juridică aplicabilă tuturor procedurilor de executare silită începute anterior sau ulterior intrării în vigoare a legii, indiferent dacă bunul aferent garanției a fost vândut în cadrul acestei proceduri anterior/ulterior intrării în vigoare a legii, singura condiție impusă de legiuitor fiind ca acestea să fie în curs la data depunerii notificării. Așa fiind, ca urmare a stingerii datoriilor prin darea în plată a bunului în condițiile legii criticate, executarea contractului încetează.

70. Având în vedere cele de mai sus, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție.

71. Referitor la critica de neconstituționalitate a Legii nr. 77/2016, în integralitatea sa, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragrafele 107—108, Curtea a statuat că, „în ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, care se referă la lege în ansamblul său, Curtea reține că autorii excepției de neconstituționalitate susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât Legea nr. 77/2016 a fost adoptată ca o lege ordinară. Or, în condițiile în care se instituie un regim derogatoriu de la regimul general al proprietății [care este reglementat, potrivit art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, prin lege organică], această derogare trebuie operată tot printr-o lege organică. În acest context, se menționează, cu titlu de exemplu, art. 8 alin. (1) din lege prin care se reglementează posibilitatea pentru instanța de judecată de a obliga creditorul să devină titular al dreptului de proprietate asupra imobilului. Așadar, critica de neconstituționalitate formulată de autorii excepției de neconstituționalitate se raportează la problema reglementării printr-o lege ordinară, cum este Legea nr. 77/2016, a unor situații care vizează aspecte importante legate de dreptul de proprietate (precum transmiterea forțată a unui imobil în patrimoniul creditorului). Curtea a reținut că Legea nr. 77/2016 reglementează situații specifice care nu se referă la regimul general al proprietății, în sensul că vizează doar o modalitate de executare a unor obligații derivate din contractul de credit în ipoteza intervenirii impreviziunii. Chiar dacă aplicarea Legii nr. 77/2016 are drept efect un transfer de proprietate, acest lucru nu semnifică faptul că legea în sine reglementează regimul general al proprietății, sintagmă ce vizează cadrul general al proprietății în România, și nu orice transfer al dreptului de proprietate ca urmare a aplicării unor instituții de drept civil. În concordanță cu jurisprudența sa (Decizia nr. 5 din 14 iulie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 22 iulie 1992), Curtea constată că regimul juridic general al proprietății, publică sau privată, vizează, ca esență, cele trei elemente ale dreptului de proprietate: posesia, folosința, dispoziția, fiind preponderent un regim de drept privat. Regimul proprietății și al dreptului de proprietate, și încă la nivel general, reprezintă o realitate juridică care guvernează raporturile juridice de o valoare socială semnificativă ce reclamă reglementarea printr-o lege organică, pe când regulile specifice pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate reprezintă o altă realitate juridică, de o importanță mai mică, putând fi stabilită prin legi ordinare sau,

după caz, prin ordonanțe. De altfel, legiuitorul a mai adoptat reglementări care au un impact asupra dreptului de proprietate prin intermediul unor legi ordinare, cum ar fi Codul de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015) care, în art. 348, reglementează confiscările dispuse potrivit legii. Prin urmare, Curtea constată că această critică de neconstituționalitate

73. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește prevederile art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, referitor la celelalte prevederi ale acestui act normativ,

extrinsecă este neîntemeiată”. În același sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 566 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2018.

72. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele care au fundamentat-o își mențin valabilitatea.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3 teza întâi, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din același act normativ, excepție ridicată de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 7.957/180/2016 al Judecătorei Bacău — Secția civilă, de Societatea ERB NEW Europe Funding II B.V. din Olanda în Dosarul nr. 4.840/190/2016 al Judecătorei Bistrița — Secția civilă, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din București în Dosarul nr. 9.474/280/2016 al Judecătorei Pitești — Secția civilă, de Societatea ING BANK Sucursala București în Dosarul nr. 14.093/212/2016/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Banc Post — S.A. din București în Dosarul nr. 17.464/212/2016/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea Banca Comercială INTESA SAOPAULO ROMANIA în Dosarul nr. 918/310/2016 al Judecătorei Sinaia, de Societatea Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 7.971/193/2016 al Judecătorei Botoșani — Secția civilă, de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 1.274/239/2016 al Judecătorei Hârlău, de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj în Dosarul nr. 6.764/288/2016 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, de Societatea Raiffeisen Bank — S.A. din București în Dosarul nr. 13.764/301/2016 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, de Societatea BANCA TRANSILVANIA — S.A. din Cluj-Napoca, sucursala Otopeni, în Dosarul nr. 8.740/94/2016 al Judecătorei Buftea — Secția civilă, de Societatea BANCA TRANSILVANIA — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 8.878/196/2016 al Judecătorei Brăila — Secția civilă, de Societatea PIRAEUS BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 14.052/212/2016/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă, de Societatea PIRAEUS BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 12.353/197/2016 al Judecătorei Brașov, de Societatea PIRAEUS BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 14.696/325/2016 al Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, de Societatea ALPHA BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 22.673/245/2016 al Judecătorei Iași — Secția civilă, de Societatea BANCA ROMÂNEASCĂ — S.A. din București în Dosarul nr. 7.477/1.748/2016 al Judecătorei Cornetu și de Societatea PIRAEUS BANK ROMÂNIA — S.A. din București în Dosarul nr. 4.144/204/2016 al Judecătoria Câmpina.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, raportate la prevederile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1)—(4) din același act normativ, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești, și constată că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

4. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești, și constată că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Bacău — Secția civilă, Judecătorei Bistrița — Secția civilă, Judecătorei Pitești — Secția civilă, Judecătorei Constanța — Secția civilă, Judecătorei Sinaia, Judecătorei Botoșani — Secția civilă, Judecătorei Hârlău, Judecătorei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătorei Buftea — Secția civilă, Judecătorei Brăila — Secția civilă, Judecătorei Brașov, Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, Judecătorei Iași — Secția civilă, Judecătorei Cornetu și Judecătorei Câmpina și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 56

din 13 februarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 517 alin. (4)
din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Uniunea Județeană a Cooperației de Consum din Piatra-Neamț în Dosarul nr. 3.734/279/2016 al Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.186D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât este criticat modul de reglementare a unei instituții de drept. În subsidiar, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate își au temeiul în prevederile art. 126 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora „*Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale*”.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 26 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.734/279/2016, **Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Uniunea Județeană a Cooperației de Consum din Piatra-Neamț, apelantă într-o cauză având ca obiect pretenții și evacuare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea arată că, în temeiul prevederilor criticate, decizia dată în recurs în interesul legii devine obligatorie, întrucât, contrar practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, nu mai poate fi

atacată. Prevederile criticate duc astfel la un amestec nemotivat în activitatea legislativă și încalcă independența judecătorilor.

6. Se mai arată că deciziile pronunțate în soluționarea recursului în interesul legii pot avea, cel mult, rol de îndrumare și nu pot interfera cu activitatea Parlamentului și a Guvernului.

7. De asemenea, dreptul fundamental de proprietate privată este încălcat, întrucât, în temeiul Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii nr. 7 din 8 decembrie 2014 referitoare la recursul în interesul legii privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 146/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 24 februarie 2015, perceperea unei taxe judiciare de timbru i-a creat autoarei un disconfort financiar excesiv.

8. Liberul acces la justiție este limitat, întrucât, ca efect al deciziei Înaltei Curți precitate, sunt impuse condiții nerezonabile de exercitare a acestuia.

9. **Tribunalul Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate trebuie respinsă, fără a-și motiva însă opinia cu privire la temeinicia acesteia.

10. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Avocatul Poporului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, care au următorul conținut: „*Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 124 alin. (3) referitor la independența judecătorilor, art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție

referitor la protecția proprietății și art. 2 al Protocolului nr. 7 la Convenție referitor la dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, într-o democrație constituțională efectivă, unele norme constituționale, datorită caracterului lor general, sunt și trebuie să fie concretizate de către legiuitorul ordinar (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 80 din 16 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 7 aprilie 2014, paragraful 123, potrivit căruia Curtea nu neagă posibilitatea legiuitorului constituant derivat de a reglementa sau defini de principiu o anumită instituție, fiind, desigur, exclusă detalierea în amănunt).

16. Recursul în interesul legii, instituit și reglementat în prevederile art. 514—518 din Codul de procedură civilă, reprezintă, de asemenea, o consacrare la nivel infraconstituțional, realizată de legiuitorul ordinar, a normei constituționale cuprinse în art. 126 alin. (3), potrivit căreia „*Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale*”. Cu privire la această atribuție a instanței supreme, în Decizia nr. 1.338 din 11 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, și în Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 24 februarie 2011, Curtea a reținut că instituirea caracterului obligatoriu al dezlegărilor date problemelor de drept judecate pe calea recursului în interesul legii nu face decât să dea eficiență rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

17. Cu referire la situațiile pe care legiuitorul ordinar le vizează și ale căror efecte urmărește să le limiteze, prin reglementarea instituției recursului în interesul legii, Curtea Constituțională a statuat că divergențele profunde de jurisprudență sunt susceptibile de a crea un climat general de incertitudine și insecuritate juridică (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 600 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 11 iunie 2009).

18. De asemenea, în Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a precizat că divergențele profunde de jurisprudență care persistă în timp și care privesc un domeniu ce prezintă un mare interes social sunt de natură să genereze o incertitudine permanentă și să facă să scadă încrederea publicului în sistemul judiciar, care este una dintre componentele fundamentale ale statului de drept (în acest sens, a se vedea și jurisprudența Curții Constituționale, de pildă în Decizia nr. 296 din 1 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 12 iulie 2011, Decizia nr. 1.193 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 13 ianuarie 2012, Decizia nr. 1.064 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 1 februarie 2013, sau Decizia nr. 54 din 5 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 24 aprilie 2014).

19. Valorile constituționale pe care legiuitorul ordinar le ocrotește prin instituirea mecanismului recursului în interesul legii au fost, de asemenea, indicate de Curte prin Decizia nr. 1.014 din 8 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 29 noiembrie 2007, în care a reținut că, pronunțându-se asupra unui recurs în interesul legii, instanța supremă contribuie la asigurarea supremației Constituției și a legilor, prin interpretarea și aplicarea unitară a

acestora pe întreg teritoriul țării, fapt de natură să concretizeze un alt principiu fundamental, prevăzut în art. 16 din Constituție, privind egalitatea în drepturi a cetățenilor. De aceea, este inadmisibil ca persoane aflate în situații juridice egale să fie supuse unor reglementări legale diferite.

20. În continuare, Curtea reține că textul art. 126 alin. (3) din Constituție conține, în realitate, mai multe norme. Mai întâi, instanțelor judecătorești, care compun puterea judecătorească, menționată, alături de cea executivă și cea legislativă, în art. 1 alin. (4) din Constituție, le revine îndatorirea de a interpreta și aplica legea. În al doilea rând, sarcina de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii îi revine Înaltei Curți de Casație și Justiție. În sfârșit, norma constituțională prevede că Înalta Curte de Casație și Justiție va exercita această atribuție potrivit competenței sale. Se observă deci că puterea constituantă a stabilit, în mod expres, 3 veritabile obligații instituționale. Astfel, instanțele judecătorești trebuie să interpreteze și să aplice legea. Apoi, instanțele judecătorești trebuie să interpreteze și să aplice legea în mod unitar. În sfârșit, Înalta Curte de Casație și Justiție este obligată să asigure dezideratul interpretării și aplicării unitare a legii.

21. Legiuitorul constituant îi impune, în mod explicit și nemijlocit, Înaltei Curți de Casație și Justiție sarcina de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii. Prin urmare, demersul legiuitorului ordinar de a adopta reglementarea referitoare la recursul în interesul legii și, în mod specific, instituirea caracterului obligatoriu, pentru instanțele judecătorești, al dezlegărilor date de Înalta Curte de Casație și Justiție problemelor de drept judecate reprezintă o consecință inevitabilă a instituirii de către puterea constituantă a competenței instanței supreme de a asigura aplicarea și interpretarea unitară a legii.

22. Toate criticile autoarei excepției de neconstituționalitate trebuie evaluate prin prisma celor anterior precizate. Astfel, susținerea acesteia, potrivit căreia, din cauza caracterului obligatoriu al dezlegărilor problemelor de drept date de Înalta Curte de Casație și Justiție, în soluționarea unui recurs în interesul legii, judecătoria instanței supreme „se amestecă nemotivat și nedorit în activitatea legislativului”, trebuie respinsă. Rolul și funcțiile puterii judecătorești în democrația constituțională din România sunt desemnate prin expresiile *înfăptuirea justiției* — art. 124 alin. (1) — și *realizarea justiției* — art. 126 alin. (1). Deopotrivă însă Constituția introduce un corectiv esențial cu privire la conținutul acestor noțiuni, respectiv acela că justiția se înfăptuiește în numele legii. Astfel, așa cum a statuat deja Curtea în Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, sensul art. 124 alin. (1) din Constituție este acela că instanțele judecătorești trebuie să respecte legea, de drept material sau procesual, aceasta fiind cea care determină comportamentul persoanelor fizice și juridice în circuitul civil și în sfera publică. Respectarea de către judecători a normelor emise de puterea legislativă reprezintă, în fapt, procesul de aplicare a legii. În procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, instanțele judecătorești interpretează, în mod necesar, legea, interpretarea fiind faza indispensabilă a procesului de aplicare a legii. Potrivit unui considerent care, datorită frecvenței cu care este utilizat în jurisprudența sa, poate sta ca definiție a noțiunii de *interpretare a legilor*, aceasta este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțeleșului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare (a se vedea

deciziile nr. 427 din 24 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 766 din 9 decembrie 2013, nr. 2 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 23 februarie 2012, nr. 1.338 din 11 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, nr. 1.027 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 5 octombrie 2011, nr. 360 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 317 din 14 mai 2010, nr. 600 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 11 iunie 2009). În plus, Curtea reamintește paragraful 34 al Hotărârii din 22 noiembrie 1995 a Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțate în Cauza *C.R. împotriva Regatului Unit*: „Oricât de clar ar fi textul unei dispoziții legale — în orice sistem juridic există, în mod inevitabil, un element de interpretare judiciară [...]”.

23. Prin urmare, susținerea autoarei excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia, prin faptul că dezlegările date de către Înalta Curte de Casație și Justiție unor probleme de drept sunt obligatorii, judecătorii instanței supreme se amestecă, nedorit, în activitatea de legiferare, trebuie respinsă. De altfel, în Decizia nr. 1.014 din 8 noiembrie 2007, precitată, precum și în Decizia nr. 928 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 17 octombrie 2008, Curtea a reținut că, având ca obiect promovarea unei corecte interpretări a normelor juridice în vigoare, iar nu elaborarea unor noi norme, nu se poate considera că deciziile pronunțate de Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție în asemenea recursuri ar reprezenta o atribuție care vizează domeniul legiferării, situație în care textul de lege amintit ar contraveni prevederilor art. 61, art. 67 și ale art. 73 alin. (1) din Constituție. De asemenea, în Decizia nr. 1.014 din 8 noiembrie 2007, precitată, Curtea a reținut că legiuitorul, având în vedere poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție în sistemul instanțelor judecătorești, precum și rolul său prevăzut în art. 329 din Codul de procedură civilă din 1865 [recursul în interesul legii era reglementat în art. 329 și 330⁵—330⁷, în vreme ce, în Codul de procedură civilă actual, este reglementat în art. 514—517], a instituit obligativitatea interpretării date de aceasta, în scopul aplicării unitare de către instanțele

judecătorești a unui text de lege, fără ca astfel instanța supremă să se substituie Parlamentului, unica putere legiuitoare în stat.

24. De asemenea, nu se susține afirmația potrivit căreia prevederile legale criticate aduc atingere principiului independenței judecătorului. Independența judecătorului trebuie, într-adevăr, să subziste și în interiorul sistemului judiciar din care face parte. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în Hotărârea din 22 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Parlov-Tkalcic împotriva Croației*, paragraful 86, că absența unor garanții suficiente care să asigure independența judecătorilor în interiorul sistemului judiciar și, în particular, față de superiorii lor poate să conducă Curtea la concluzia că îndoielile cu referire la imparțialitatea și independența unei curți sunt în mod obiectiv justificate. O asemenea situație este însă cu totul distinctă de cea în care legiuitorul ordinar, în concretizarea unei norme constituționale explicite, obligă, printr-o dispoziție, precum, aceea criticată în prezenta cauză, instanțele judecătorești să respecte dezlegările date de Înalta Curte de Casație și Justiție unor probleme de drept care au fost soluționate în mod contradictoriu.

25. Susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dreptului de proprietate și, respectiv, a liberului acces la justiție sunt neîntemeiate. Astfel, Curtea reține că simplul fapt invocat de autoarea excepției de neconstituționalitate, în sensul că, în temeiul Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii nr. 7 din 8 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 24 februarie 2015, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, perceperea unei taxe judiciare de timbru i-a creat autoarei un disconfort financiar excesiv, nu atrage incidența protecției de rang constituțional oferite dreptului de proprietate privată.

26. În plus, nu se poate pune problema încălcării garanțiilor de rang constituțional ale liberului acces la justiție prin simplul fapt al stabilirii de către o instanță judecătorească, în aplicarea unei decizii de soluționare a unui recurs în interesul legii, a unui quantum al taxei judiciare de timbru de două ori mai mare decât quantumul pe care aceasta l-ar fi avut dacă Înalta Curte de Casație și Justiție nu ar fi pronunțat respectiva decizie în interesul legii de care este nemulțumită autoarea excepției de neconstituționalitate.

27. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Uniunea Județeană a Cooperației de Consum din Piatra-Neamț în Dosarul nr. 3.734/279/2016 al Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Neamț — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 februarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin Marian Văduva

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea unor acte normative privind aplicarea unor documente de cooperare bilaterală în domeniul regimului frontierei de stat

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.577/2004 privind desemnarea reprezentanților părții române în Comisia mixtă de frontieră româno-ucraineană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 5 octombrie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se numește în calitate de șef al delegației române în Comisia mixtă de frontieră româno-ucraineană domnul comisar șef de poliție Marin Turică, împuternicit adjunct al inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră Române.”

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Se numește în calitate de locțiitor al șefului delegației române în Comisia mixtă de frontieră româno-ucraineană domnul comisar de poliție inginer Hîrtopanu Bogdan, din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.”

3. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Se numesc în calitate de membri ai delegației române în Comisia mixtă de frontieră româno-ucraineană domnul Sorta Vlad din cadrul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, domnul Meluș Florin din cadrul Direcției topografice militare, Ministerul Apărării Naționale, domnul Dumitru Liviu din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, domnul Dumitru Dorian din cadrul Ministerului Transporturilor — «Administrația Fluvială a Dunării de Jos» R.A. Galați și doamna Neagu Carmen din cadrul Ministerului Apelor și Pădurilor.”

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 152/2010 privind atribuirea calității de împuternicit de frontieră la frontiera româno-sârbă, pentru desemnarea componenței delegației părții române în Comisia mixtă pentru întreținerea și reconstituirea frontierei în sectorul de uscat al frontierei româno-bulgare și privind modificarea unor acte normative pentru aplicarea unor documente de cooperare bilaterală în domeniul regimului frontierei de stat, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 174 din 17 martie 2010, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul III va avea următorul cuprins:

„Art. III. — Se numește în calitate de președinte al delegației părții române în Comisia mixtă pentru întreținerea și reconstituirea frontierei în sectorul de uscat al frontierei de stat româno-bulgare domnul comisar șef de poliție Popescu Adrian, împuternicit adjunct al inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.”

2. Articolul IV va avea următorul cuprins:

„Art. IV. — Se numesc în calitate de membri ai delegației părții române în Comisia mixtă pentru întreținerea și reconstituirea frontierei în sectorul de uscat al frontierei de stat româno-bulgare domnul comisar de poliție inginer Hîrtopanu Bogdan din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și domnul Dumitru Liviu din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.”

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 508/2007 privind numirea delegației părții române în Comisia mixtă pentru reconstituirea și marcarea frontierei de stat dintre România și Republica Serbia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 4 iunie 2007, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se numește în calitate de președinte al delegației părții române în Comisia mixtă pentru reconstituirea și marcarea frontierei de stat între România și Republica Serbia domnul comisar șef de poliție Popescu Adrian, împuternicit adjunct al inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.”

2. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Se numesc în calitate de membri ai delegației părții române în Comisia mixtă pentru reconstituirea și marcarea frontierei de stat dintre România și Republica Serbia domnul comisar de poliție inginer Hîrtopanu Bogdan din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și domnul Dumitru Liviu din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
p. Ministrul afacerilor externe,
George Ciamba,
secretar de stat
Ministrul apărării naționale,
Mihai-Viorel Fifor
Ministrul apelor și pădurilor,
Ioan Deneș
Ministrul transporturilor,
Lucian Șova

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN pentru aprobarea modelului de contract de vânzare a cerealelor

Văzând Referatul de aprobare nr. 241.220 din 19.04.2018 al Direcției generale politice agricole,

ținând cont de Adresa Organizației Interprofesionale „Cereale și Produse Derivate” din România nr. 19 din 11.01.2018, prin care aceasta a propus modelul de contract de vânzare a cerealelor,

în baza prevederilor art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă modelul contractului de vânzare a cerealelor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 23 aprilie 2018.
Nr. 590.

ANEXĂ

— Model —

CONTRACT DE VÂNZARE nr. din

Prezentul contract este încheiat în temeiul art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor procesate din cereale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, cu modificările ulterioare, și cuprinde clauzele minime obligatorii care vor fi preluate în contractul de vânzare-cumpărare ce urmează a se încheia ulterior între părți în scopul valorificării de către producători a cerealelor din producția proprie către primul partener comercial de pe filiera cerealelor.

Între:

Domnul (doamna), domiciliat(ă) în județul, localitatea, str. nr., legitimat(ă) cu CI/BI seria nr., având cod numeric personal (CNP), atestat de producător seria nr., carnet de comercializare seria, în calitate de vânzător,

sau

..... 1, cu sediul în (localitatea), str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. din, cod fiscal nr. din, având contul nr. din, deschis la, reprezentată de,² legitimat(ă) cu CI/BI seria nr., cod numeric personal (CNP), în calitate de vânzător,

și

....., cu sediul în, str. nr., cod unic, înregistrat la oficiul registrului comerțului cu nr., cont., deschis la Banca, tel./fax....., e-mail:, reprezentată prin, având funcția de, în calitate de cumpărător.

¹ Se completează cu denumirea formei de organizare, conform reglementărilor legale: societate (S.R.L., S.A., S.N.C., S.C.S., S.C.A./)persoană fizică autorizată/întreprindere individuală etc.

² Se completează de către: asociat, administrator, împuternicit, întreprinzător titular al întreprinderii individuale/reprezentant al întreprinderii familiale/membru al întreprinderii familiale etc.

Între părți a intervenit următorul contract prin care producătorul se angajează să vândă și cumpărătorul se angajează să cumpere produsul în următoarele condiții:

- Produsul:
- Origine: România, recolta din anul
- Calitatea: grad, parametri de calitate specifici
- Cantitate: cu o limită de toleranță de +/- ...% la produsul Cantitatea finală va fi stabilită la livrare, prin cântărirea mijloacelor de transport pe cântare verificate metrologic.

- Durata contractului și clauze de reziliere:

- Preț fără TVA:

În cazul prețului stabilit în valută, cursul de schimb este cel stabilit de Banca din data de

• Modalități de plată: Cumpărătorul va plăti factura prin transfer bancar în XXX zile lucrătoare de la data primirii acesteia în original.

- Loc de livrare:

- Perioada de livrare:

- Dispoziții aplicabile în caz de forță majoră

- Vânzătorul declară și garantează pe propria răspundere că:

a) produsul îndeplinește condițiile de depozitare și comercializare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2006 pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieței pe filiera cerealelor și a produselor din cereale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 225/2006, cu modificările ulterioare;

b) cunoaște și respectă legislația națională și europeană aplicabilă hranei destinate consumului uman și hranei destinate consumului pentru animale, iar produsul vândut îndeplinește condițiile acesteia privind, printre altele, limitele maxime admise la semințe toxice, semințe de buruieni, produse de uz fitosanitar (pesticide), îngrășăminte, metale grele, micotoxine și organisme modificate genetic.

Părțile declară că sunt de acord în totalitate cu prevederile prezentului contract, acceptându-le expres prin semnarea acestuia, iar reprezentanții semnatori declară că sunt autorizați să le reprezinte în vederea încheierii acestuia.

Încheiat astăzi,, în exemplare, fiecare având valoare de original.

Vânzător,

.....
(nume, prenume, semnătura)

Cumpărător,

.....
(nume, prenume, semnătura)

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

